

Myndræn orð og setningar

- Þú litla spádómskarta. (bls. 16)
- Urðarkettir og skuggabaldrar. (bls. 21)
- Sparikaffi úr rósabolla. (bls. 28)
- Einlitur skólastjóri en regnbogakennari. (bls. 33)
- Námsheft hláturspadda. (bls. 34)
- Bókstafir á silfurlykli. (bls. 85)
- Hugsunin skellur á mér eins og norðurljósinn sem springa út á svörtum himinfletinum. (bls. 105)
- Gullduftið hefur leitt mig rétta leið og nú standa klettavé mér opin. (bls. 130)
- Klúturinn lýsir okkur yfir grjóthnullunga og hvassar brúnir. (bls. 153)
- Dísar-Svanur (bls. 156)
Þú þarft að horfast í augu við óttann og við lífið sjálft. Vertu trú sjálfri þér og fylltu hjarta þitt af kærleika.
- Stutta stund horfi ég í blóðhlaupin augu skrímslisins. Það hvæsir með opinn kjaftinn, tilbúið að stökkva á mig. (bls. 168)
- Úti glampar á snjóinn í blásvörtu myrkrinu. Tunglið lýsir á vatnið sem virðist ævintýrlegt í silfurlitu tunglskininu. (bls. 173)
- Kötturinn slæðir tönnunum í fótlegg skuggans sem gargar af sársauka. (bls. 177)

Litadýrð einkennir álfafylkinguna og þegar hersingin nálgast sé ég að fremst fer Drífa álfadrottning ríðandi á hvítum hesti. Hún er í kóngabláum kuflum og á höfði hennar er gullkóróna. (bls. 181)

Hulda er ofar bjargi. (bls. 183)

Smellirnir glymja um dalinn og veran í miðið, sem er stór skuggi með svarta hettu, stígur upp á klett og blasir við öllum. (bls. 184)

Skrímslið hleypur að Skugga, skellir gaddakúlunni í sköflunginn á honum og læsir síðan skoltinum um handlegginn sem heldur á kyndlinum. (bls. 186)

Ég horfi á foreldra faðma börn sín, sé gleðitár á hvörmum, heyri ekkasog í bland við gleðihlátur. (bls. 190)

Ég horfi á vini mína og gleðin hríslast um mig. (bls. 192)